

Gabriel Tamás-Szora

Culegere de subiecte

pentru admiterea în notariat

Cu explicații ale variantelor de răspuns

CONCURS PENTRU DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE NOTAR STAGIAR

2 OCTOMBRIE 2019

| 1. Info:

- Art. 1214 alin. (2), art. 1267, art. 1265 alin. (3) C. civ.
- Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 167-169.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

În cazul anulării sau constatării nulității contractului, victima are dreptul la daune-interese ca urmare a faptei ilicite pe care autorul dolului a comis-o, faptă ilicită care intră în structura dolului sub elementul obiectiv al acestuia. Daunele-interese sunt prevăzute și reglementate expres în cazul violenței și dolului la art. 1257 C. civ.: „În caz de violență sau dol, cel al cărui consimțământ este viciat are dreptul de a pretinde, în afară de anulare, și daune-interese sau, dacă preferă menținerea contractului, de a solicita numai reducerea prestației sale cu valoarea daunelor-interese la care ar fi îndreptățit”, coroborat cu art. 1265 alin. (3) C. civ.: „Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însăși renunțarea la dreptul de a cere daune-interese”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1265 alin. (3) C. civ.: „Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însăși renunțarea la dreptul de a cere daune-interese”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

În vederea anulării contractului, spre deosebire de eroare, în cazul victimei dolului, eroarea în care se află **nu trebuie să fie esențială**, deoarece, acesta a fost indus în acea eroare în mod intenționat și cu rea-credință de către cealaltă parte, conform art. 1214 alin. (2) C. civ.: „Partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol poate cere anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat nu a fost esențială”.

| 2. Info:

- Art. 1408, art. 1410 C. civ.
- Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 211, 218-219.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Deoarece contractul încheiat sub condiție rezolutorie produce efecte chiar de la încheierea sa. Condiția rezolutorie reprezintă un eveniment viitor și incert a cărui împlinire afectează obligațiile contractuale în sensul desființării lor. Dacă condiția rezolutorie nu s-a împlinit și este sigur că nu se va împlini, atunci contractul va fi considerat pur și simplu, neafectat de vreo modalitate. *Pendente conditione*, adică până la momentul îndeplinirii condiției rezolutorii, contractul va fi asimilat unui contract pur și simplu.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1410 C. civ.: „În lipsă de stipulație sau prevedere legală contrară, fructele culese ori încasate înaintea îndeplinirii condiției se cuvin proprietarului sub condiție rezolutorie”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Obligația care este afectată de o condiție, suspensivă sau rezolutorie, poate fi transmisă, conform art. 1408 alin. (1): „Obligația afectată de condiție este transmisibilă, drepturile dobânditorului fiind însă supuse aceleiași condiții”.

| 3. Info:

- Art. 1223, art. 1249 alin. (1), art. 1404 alin. (4) C. civ.
- Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 177-178, 214, 299.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Acțiunea în constatarea îndeplinirii/neîndeplinirii condiției este imprescriptibilă, conform art. 1404 alin. (4) C. civ.: „Partea interesată poate cere oricând instanței să constate îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

În general, cu toate că nulitatea relativă poate fi invocată oricând, chiar și pe cale de excepție conform art. 1249 C. civ. – „Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea absolută poate fi invocată oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție” – în cazul viciului de consimțământ al leziunii, nulitatea relativă **va putea fi invocată pe cale de excepție în termenul de un an de la încheierea contractului**, conform art. 1223 alin. (2) C. civ.: „Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepție când dreptul la acțiune este prescris”.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

Acțiunea în declararea nulității absolute a contractului este imprescriptibilă, atât pe cale principală, cât și pe cale de excepție, conform art. 1249 alin. (1) C. civ.: „Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea absolută poate fi invocată oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție”.

| 4. Info:

- Art. 45 C. civ.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Fapta minorului este aptă de a da naștere, în temeiul răspunderii civile delictuale, la obligația de reparare a prejudiciului, ca urmare a manoperelelor dolosive pe care acesta le-a utilizat în vederea inducerii în eroare a celeilalte părți.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 45 teza I C. civ.: „Simpla declarație că este capabil să contracteze, făcută de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, nu înlătură anulabilitatea actului”. Rațiunea acestui text rezidă în aceea că majorul trebuia să verifice realitatea, să depună diligențele necesare și nu să se încreadă într-o simplă declarație a minorului.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Instanța, la cererea celeilalte părți, poate menține contractul dacă apreciază că aceasta ar reprezenta o sancțiune civilă potrivită. Minorul este cel care induce în eroare cealaltă parte,

nefiind îndreptățit să solicite instanței menținerea contractului, deoarece el a profitat de pe urma lipsei de diligență a celeilalte părți, inducând-o forțat în eroare prin utilizarea unor manopere dolosive, conform art. 45 teza a II-a C. civ.: *„Dacă însă a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate menține contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune civilă adecvată”*.

| 5. Info:

- Art. 211 C. civ.

Varianta corectă: A; Variante greșite: B, C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Nu pot face parte din organele de administrare și de control ale persoanei juridice incapacității, cei cu capacitate de exercițiu restrânsă, cei decăzuți din dreptul de a exercita o funcție în cadrul acestor organe, precum și cei declarați prin lege sau prin actul de constituire incompatibili să ocupe o astfel de funcție. Cu toate acestea, dacă aceste persoane au încheiate acte în numele persoanei juridice, acele acte sunt anulabile doar dacă s-a produs o vătămare, conform art. 211 alin. (2) teza a II-a C. civ.: *„Acestea nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare, dacă nu s-a produs o vătămare”*.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Actele încheiate de o persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă care face parte din organele de administrare și control ale persoanei juridice sunt valabile atâta timp cât nu s-a produs o vătămare, caz în care acestea sunt anulabile, conform art. 211 alin. (2) teza a II-a C. civ.: *„Acestea nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare, dacă nu s-a produs o vătămare”*.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Sanțiunea care intervine pentru actele încheiate de către o persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă care face parte din organele de administrare și control ale persoanei juridice este nulitatea relativă, conform art. 211 alin. (2) teza I C. civ.: *„Actele încheiate cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt anulabile”*.

| 6. Info:

- Art. 1242 alin. (1)-(2), art. 1041, art. 1838 C. civ.
- Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 193-199.

Varianta corectă: A; Variante greșite: B, C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Forma actului juridic civil se referă la modalitatea în care un act juridic civil este exprimat și manifestat, având importanță atât din punct de vedere al validității actului, cât și al probelor acestuia. În dreptul civil, actele juridice pot fi exprimate în diferite forme, iar aceste forme pot varia în funcție de tipul actului, de cerințele legale specifice și de voința părților implicate. Forma *ad validitatem* cerută de lege pentru încheierea valabilă a unui act juridic reprezintă o condiție esențială în vederea încheierii valabile ale actului juridic civil, sancțiunea pentru nerespectarea acesteia este nulitatea absolută, conform art. 1242 alin. (1) C. civ.: *„Este lovit de nulitate absolută contractul încheiat în lipsa formei pe care, în chip neîndoelnic, legea o cere pentru încheierea sa valabilă”*. Trebuie să facem o mențiune cu privire la faptul că forma necesară *ad validitatem* nu e tot una cu forma autentică, legea stabilind încheierea unui contract și în forma scrisă *ad*

validitatem, așa cum este în cazul contractului de arendă (art. 1838 C. civ.) sau a testamentului olograf (art. 1041 C. civ.).

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Cu toate că, deseori, actele pentru care legea prevede încheierea lor în formă *ad validitatem* îmbracă totodată forma autentică, trebuie reținut că între cele două noțiuni nu există identitate. Spre exemplu, testamentul este un act solemn, dar poate îmbrăca atât forma autentică, cât și forma scrisă (olografă); contractul de arendare trebuie încheiat în formă scrisă, fiind suficient chiar și un înscris sub semnătură privată. Între noțiunea de *ad validitatem* (forma solemnă) și forma autentică există un raport de la specie la gen.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Un act este solemn, deoarece legea prevede o anumită formă pentru încheierea sa valabilă. În schimb, un act nu devine solemn dacă părțile doresc încheierea contractului într-o formă care nu este cerută de lege pentru încheierea sa valabilă (ex. părțile doresc încheierea unui contract de vânzare a unei veioze în valoare de 100 lei în forma autentică). Faptul că părțile nu respectă forma pe care aceștia au dorit-o la momentul încheierii contractului nu afectează valabilitatea sa, conform art. 1242 alin. (2) C. civ.: *„Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, contractul se socotește valabil chiar dacă forma nu a fost respectată”*.

| 7. Info:

- Art. 1223 C. civ.
- Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 177-178.

Varianta corectă: B; Variante greșite: A, C.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

Acțiunea în anulare pentru leziune se prescrie în termen de 1 de la data încheierii contractului și poate fi invocată în acest termen atât pe cale principală, cât și pe cale de excepție, conform art. 1223 alin. (1) și (2) C. civ.: *„(1) Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului. (2) Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepție când dreptul la acțiune este prescris”*.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1223 alin. (1) și (2) C. civ.: *„(1) Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului. (2) Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepție când dreptul la acțiune este prescris”*.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Legea prevede că termenul de 1 an curge de la momentul încheierii contractului, conform art. 1223 alin. (1) C. civ.: *„Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului”*.

| 8. Info:

- Art. 147, art. 1653 alin. (1) și (2) C. civ.
- Florin Moțiu, *Contracte speciale*, ed. a IX-a, revizuită și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2023, p. 36-39.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Nu există conflict de interese între tutore și minorul aflat sub tutela sa, deoarece bunul este deținut în coproprietate, prin urmare nu se poate solicita anularea sa, conform art. 147 alin. (2) C. civ.: „Cu toate acestea, oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (1) poate cumpăra la licitație publică un bun al minorului, dacă are o garanție reală asupra acestui bun ori îl deține în coproprietate cu minorul, după caz”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

Notarul public are dreptul de a cumpăra drepturile succesoriale ale comoștenitorilor săi, chiar dacă sunt litigioase și sunt de competența instanței judecătorești în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea notarul public, conform art. 1653 alin. (1) și (2) lit. a) C. civ.: „Sub sancțiunea nulității absolute, judecătorii, procurorii, grefierii, executorii, avocații, notarii publici, consilierii juridici și practicienii în insolvență nu pot cumpăra, direct sau prin persoane interpușe, drepturi litigioase care sunt de competența instanței judecătorești în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea. (2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1): a) cumpărarea drepturilor succesoriale ori a cotelor-părți din dreptul de proprietate de la comoștenitori sau coproprietari, după caz”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Deoarece actul de vânzare încheiat între fratele tutorelui, care nu este coproprietar sau nu are o garanție reală asupra bunului vândut, și minor este anulabil conform art. 147 alin. (2) C. civ.: „Cu toate acestea, oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (1) poate cumpăra la licitație publică un bun al minorului, dacă are o garanție reală asupra acestui bun ori îl deține în coproprietate cu minorul, după caz”.

| 9. Info:

- Art. 210 alin. (2), art. 211 teza I și teza a II-a, art. 1309 alin. (1) C. civ.

Varianta corectă: C; Variante greșite: A, B.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

Aceste acte nu sunt sancționate cu nulitatea relativă, în schimb acestea vor produce efecte în temeiul gestiunii de afaceri, în temeiul art. 210 alin. (2) C. civ.: „Actele juridice încheiate de către fondatori sau de către persoanele desemnate cu depășirea puterilor conferite potrivit legii, actului de constituire ori statutului, pentru înființarea persoanei juridice, precum și actele încheiate de alte persoane nedeseminate obligă persoana juridică în condițiile gestiunii de afaceri”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Sanctiunea care intervine în acest caz este inopozabilitatea actului față de persoana juridică, și nu nulitatea relativă, conform art. 1309 alin. (1) C. civ.: „Contractul încheiat de persoana care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire sau cu depășirea puterilor conferite, nu produce efecte între reprezentat și terți”.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

Sanctiunea care intervine pentru actele încheiate de către o persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă care face parte din organele de administrare și control ale persoanei juridice este nulitatea relativă, conform art. 211 alin. (2) teza I C. civ.: „Actele încheiate cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt anulabile”. Pentru a putea opera nulitatea relativă în cazul acestor acte este necesar să se fi produs o vătămare, conform art. 211 alin. (2) teza a II-a C. civ.: „Acestea nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare, dacă nu s-a produs o vătămare”.

| 10. Info:

- Art. 43 alin. (3) și (4), art. 142, art. 144 alin. (1) teza I C. civ.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Interdicția tutorelui de a angaja patrimoniul minorului este stabilită cu scopul de a-l proteja pe minor de o administrare defectuoasă care ar putea surveni ca urmare a încheierii unor acte de dispoziție de către tutore. Reglementarea este una expresă, cuprinsă în conținutul art. 144 alin. (1) teza I C. civ.: „*Tutorele nu poate, în numele minorului, să facă donații și nici să garanteze obligația altuia*”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

Actele de conservare pot fi încheiate de către reprezentantul legal al celui fără capacitate de exercițiu, deoarece prin actele de conservare se urmărește păstrarea unui drept ori preîntâmpinarea pierderii lui și de obicei acestea antrenează cheltuieli mai mici decât valoarea bunului sau a dreptului care se tinde a fi salvat, conform art. 43 alin. (3) și (4) C. civ.: „(3) *Cu toate acestea, persoana lipsită de capacitate de exercițiu poate încheia singură actele anume prevăzute de lege, actele de conservare, precum și actele de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent și care se execută la momentul încheierii lor.* (4) *Actele pe care cel lipsit de capacitate de exercițiu le poate încheia singur pot fi făcute și de reprezentantul său legal, în afară de cazul în care legea ar dispune altfel sau natura actului nu i-ar permite acest lucru*”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

În vederea administrării, de către reprezentantul legal, a bunurilor minorului pe care acesta le-a dobândit prin acte cu titlu gratuit, este necesar ca el să fi fost numit în acest sens printr-o dispoziție a actului prin care s-a efectuat transferul, conform art. 142 alin. (2) C. civ.: „*Nu sunt supuse administrării bunurile dobândite de minor cu titlu gratuit decât dacă testatorul sau donatorul a stipulat altfel. Aceste bunuri sunt administrate de curatorul ori de cel desemnat prin actul de dispoziție sau, după caz, numit de către instanța de tutelă*”.

| 11. Info:

- Art. 1223, art. 1249 alin. (2), art. 1263 alin. (1) C. civ.
- Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2021, p. 177-178, 303-307.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

În general, nulitatea relativă poate fi invocată în termenul de prescripție stabilit de lege, conform art. 1249 alin. (2) teza I C. civ.: „*Nulitatea relativă poate fi invocată pe cale de acțiune numai în termenul de prescripție stabilit de lege*”. Observăm că, față de invocarea nulității absolute, acțiune care este imprescriptibilă, invocarea nulității relative se poate doar în termenul prevăzut de lege pentru acea situație juridică (de exemplu, în cazul leziunii, nulitatea relativă poate fi invocată timp de un an de la momentul încheierii contractului), conform art. 1223 alin. (1) C. civ.: „*Dreptul la acțiunea în anulare sau în reducerea obligațiilor pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului*”. Regula generală este aceea conform căreia, în apărare, partea poate invoca ca excepție nulitatea relativă a contractului chiar și după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare, conform art. 1249 alin. (2) teza a II-a C. civ.: „*Cu toate acestea, partea căreia i se cere executarea contractului poate opune oricând nulitatea relativă a contractului, chiar și după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare*”. De la această regulă există și excepții, una dintre ele fiind invocarea ca excepție a nulității relative pentru leziune, care poate fi invocată în apărare doar timp de un an de la momentul încheierii contractului, conform art. 1223 alin. (2) C. civ.: „*Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepție când dreptul la acțiune este prescris*”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1223 alin. (2) C. civ.: „Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepție când dreptul la acțiune este prescris”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Pentru a putea confirma un act juridic lovit de nulitate relativă, trebuie ca, în momentul confirmării, toate condițiile prevăzute de lege pentru încheierea valabilă să fie îndeplinite, conform art. 1263 alin. (1) C. civ.: „Un contract anulabil poate fi confirmat dacă în momentul confirmării condițiile sale de validitate sunt întrunite”. Astfel, dacă la momentul confirmării actului, consimțământul părții este încă afectat de violență, atunci confirmarea nu poate opera.

| 12. Info:

- Art. 698 lit. a), b) și c) C. civ.
- Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 5-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2023, p. 300-301.

Variante corecte: A, B; Varianta greșită: C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 698 lit. a) C. civ.: „Dreptul de suprafață se stinge prin radierea din cartea funciară, pentru una dintre următoarele cauze: a) la expirarea termenului”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 698 lit. b) C. civ.: „Dreptul de suprafață se stinge prin radierea din cartea funciară, pentru una dintre următoarele cauze: (...) b) prin consolidare, dacă terenul și construcția devin proprietatea aceleiași persoane”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Deoarece dreptul de suprafață va înceta în caz de pierdere a construcției, doar dacă există stipulație în acest sens, conform art. 698 lit. c) C. civ.: „Dreptul de suprafață se stinge prin radierea din cartea funciară, pentru una dintre următoarele cauze: (...) c) prin pierderea construcției, dacă există stipulație expresă în acest sens”.

| 13. Info:

- Art. 689 C. civ.
- Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 5-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2023, p. 284-286.

Varianta corectă: A; Variante greșite: B, C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Proprietatea periodică se referă la exercitarea succesivă și repetitivă a atributului folosinței, specific dreptului de proprietate asupra unui bun mobil sau imobil, în intervale de timp determinate, egale sau inegale. Coproprietarii pot încheia, pentru intervalele de timp alocate acestora, acte de conservare, administrare, dar și de dispoziție, cu condiția ca efectele acestora să nu se întindă și asupra altor intervale de timp alocate folosinței bunului de către ceilalți coproprietari, conform art. 689 alin. (1) C. civ.: „În privința intervalului de timp ce îi revine, orice coproprietar poate încheia, în condițiile legii, acte precum închirierea, vânzarea, ipotecarea și altele asemenea”. În situația în care unul dintre coproprietari nu respectă dispoziția enunțată anterior, actele de administrare sau de dispoziție încheiate sunt inopozabile coproprietarului care deține intervalul de timp asupra căruia se întind efectele acestora, adică nu produc efecte față de acesta, conform art. 689 alin. (2) teza I C. civ.: „Actele de administrare sau de dispoziție privind cota-parte din dreptul de proprietate aferentă unui alt interval de timp sunt inopozabile titularului cotei-părți respective”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Actele de administrare sau de dispoziție sunt anulabile doar în măsura în care au fost încheiate cu terți de bună-credință, conform art. 689 alin. (3) C. civ.: „*În raporturile cu terții cocontractanți de bună-credință, actele de administrare sau de dispoziție menționate la alin. (2) sunt anulabile*”. În schimb, dacă aceștia au fost de rea-credință, atunci actele vor produce efecte și se vor aplica dispozițiile vânzării bunului altuia.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Coproprietarii pot încheia acte de administrare sau dispoziție cu privire la intervalul de timp care le revine, conform art. 689 alin. (1) C. civ.: „*În privința intervalului de timp ce îi revine, orice coproprietar poate încheia, în condițiile legii, acte precum închirierea, vânzarea, ipotecarea și altele asemenea*”.

| 14. Info:

- Art. 861 alin. (1) și (2), art. 863 lit. c) C. civ.
- Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 5-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2023, p. 195-198, 201.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Dreptul de proprietate publică poate fi dobândit prin legat, conform art. 863 lit. c) C. civ.: „*Dreptul de proprietate publică se dobândește: (...) c) prin donație sau legat, acceptat în condițiile legii, dacă bunul, prin natura lui sau prin voința dispunătorului, devine de uz ori de interes public*”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Dreptul de proprietate publică deține un regim juridic diferit față de dreptul de proprietate privată în ceea ce privește caracterul acestui tip de proprietate. Dreptul de proprietate publică este imprescriptibil, conform art. 861 alin. (1) C. civ.: „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile*” (s.n.), în special sub aspect achizitiv. Datorită caracterului imprescriptibil, uzucapiunea nu va putea opera vreodată asupra unui drept de proprietate public.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

Atributele dreptului de proprietate publică se exercită de către titularii săi în mod exclusiv, absolut și perpetuu. Fiind un drept perpetuu, rezultă că acesta nu se poate stinge prin neuz, conform art. 861 alin. (2) C. civ.: „*Proprietatea asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândită de terți prin uzucapiune sau, după caz, prin posesia de bună-credință asupra bunurilor mobile*”.

| 15. Info:

- Art. 696 alin. (1), art. 861 alin. (1), art. 868 alin. (2), art. 870 alin. (2) C. civ.
- Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 5-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2023, p. 211, 379.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Titularul dreptului de proprietate publică poate da în administrare bunul proprietate publică, urmând ca titularul dreptului de administrare să poată dispune de acesta în vederea utilizării materiale a bunului. Dreptul de a dispune în cazul dreptului de administrare a proprietății publice nu se referă la acte de dispoziție de natură juridică (care oricum sunt interzise, deoarece dreptul de proprietate publică este imprescriptibil, insesizabil și inalienabil, conform art. 861 alin. (1) C. civ.: „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile*”), de fapt

referindu-se la acte de dispunere materială a bunului, conform art. 868 alin. (2) C. civ.: „*Titularul dreptului de administrare poate folosi și dispune de bunul dat în administrare în condițiile stabilite de lege și, dacă este cazul, de actul de constituire*”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 868 alin. (2) C. civ.: „*Titularul dreptului de administrare poate folosi și dispune de bunul dat în administrare în condițiile stabilite de lege și, dacă este cazul, de actul de constituire*”.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 870 alin. (2) C. civ.: „*Dispozițiile art. 696 alin. (1) se aplică în mod corespunzător*”, coroborat cu art. 696 alin. (1) C. civ.: „*Acțiunea confesorie de suprafață poate fi intentată împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului, chiar și a proprietarului terenului*”.

| 16. Info:

- Art. 738 alin. (1) și (2) C. civ.
- Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 5-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2023, p. 318-319.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă

În temeiul art. 738 alin. (1) teza a II-a C. civ.: „*Titularul dreptului de creanță poate face toate actele de dispoziție care nu aduc atingere drepturilor uzufructuarului*”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Chiar dacă creanța este încasată, uzufructul nu se va stinge, ci va continua asupra capitalului, în temeiul art. 738 alin. (2) C. civ.: „*După plata creanței, uzufructul continuă asupra capitalului, cu obligația uzufructuarului de a-l restitui creditorului la stingerea uzufructului*”.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 738 alin. (1) teza I C. civ.: „*Uzufructuarul are dreptul să încaseze capitalul și să perceapă dobânzile creanței și să îndeplinească toate actele necesare pentru conservarea ori încasarea dobânzilor*”.

| 17. Info:

- Art. 1578 alin. (1) lit. a) și b), art. 1573 alin. (2) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 43-51.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Prin cesiunea de creanță se transmit, de la cedent către cesionar, toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedată, precum și drepturile de garanție și toate celelalte accesorii ale creanței cedate. Aceasta se realizează prin simpla convenție a cedentului și a cesionarului, fără notificarea debitorului, creanța considerându-se a fi transmisă încă de la momentul încheierii contractului de cesiune. Cu toate acestea, există un aspect legat de plata efectuată de debitor și trebuie analizat din punct de vedere al comunicării cesiunii acestuia. Dacă nu i-a fost comunicată cesiunea, debitorul trebuie să achite creanța cedentului. Plata se va face cesionarului din momentul în care debitorului îi este comunicată cesiunea sau din momentul acceptării de către acesta a cesiunii. Comunicarea se va face conform art. 1578 alin. (1) lit. a) și b) C. civ.: „*Debitorul este ținut să plătească cesionarului din momentul în care: a) acceptă cesiunea printr-un înscris cu dată certă; b) primește o comunicare scrisă a cesiunii, pe suport*

hârtie sau în format electronic, în care se arată identitatea cesionarului, se identifică în mod rezonabil creanța cedată și se solicită debitorului să plătească cesionarului. În cazul unei cesiuni parțiale, trebuie indicată și întinderea cesiunii” (s.n.).

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Debitorul este ținut să plătească creanța cesionarului din momentul acceptării cesiunii **sau** din momentul în care i-a fost comunicată, conform 1578 alin. (1) lit. a) și b) C. civ.: **„Debitorul este ținut să plătească cesionarului din momentul în care: a) acceptă cesiunea printr-un înscris cu dată certă; b) primește o comunicare scrisă a cesiunii, pe suport hârtie sau în format electronic, în care se arată identitatea cesionarului, se identifică în mod rezonabil creanța cedată și se solicită debitorului să plătească cesionarului. În cazul unei cesiuni parțiale, trebuie indicată și întinderea cesiunii”** (s.n.).

C. Această variantă de răspuns este corectă.

Atunci când creanța este strâns legată de persoana creditorului, consimțământul debitorului este cerut, conform art. 1573 alin. (2) C. civ.: **„Consimțământul debitorului nu este cerut decât atunci când, după împrejurări, creanța este legată în mod esențial de persoana creditorului”**.

| 18. Info:

- Art. 1573 alin. (1), art. 1579 teza a II-a C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 43-51.

Varianta corectă: C; Variante greșite: A, B.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

Cesiunea unei universalități de creanțe devine opozabilă debitorului doar din momentul comunicării ei, înscrierea în arhivă fiind efectuată pentru asigurarea opozabilității față de terți, conform art. 1579 C. civ.: **„Cesiunea unei universalități de creanțe, actuale sau viitoare, nu este opozabilă terților decât prin înscrierea cesiunii în arhivă. Cu toate acestea, cesiunea nu este opozabilă debitorilor decât din momentul comunicării ei”**. Arhiva se referă la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Prin predarea înscrisului constatator al creanței debitorului nu se poate efectua comunicarea cesiunii creanței, deoarece cesiunea de creanță intervine ulterior dobândirii creanței și se constată printr-o convenție separată, conform art. 1573 alin. (1) C. civ.: **„Creanța este cedată prin simpla convenție a cedentului și a cesionarului, fără notificarea debitorului”**, coroborat cu art. 1579 teza a II-a C. civ.: **„Cu toate acestea, cesiunea nu este opozabilă debitorilor decât din momentul comunicării ei”**.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1579 teza a II-a C. civ.: **„Cu toate acestea, cesiunea nu este opozabilă debitorilor decât din momentul comunicării ei”**.

| 19. Info:

- Art. 1602 alin. (2) și (3) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 53-56.

Varianta corectă: C; Variante greșite: A, B.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 1602 alin. (2) C. civ.: „*Preluarea datoriei nu are niciun efect asupra existenței garanțiilor creanței, afară de cazul când acestea nu pot fi despărțite de persoana debitorului*”. Prin urmare, nu se vor stinge toate garanțiile creanței, deoarece este posibil ca acestea să nu fie strâns legate de persoana debitorului.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Garanția se va menține asupra creanței numai dacă există acordul terțului, altfel aceasta se va stinge, conform art. 1602 alin. (3) C. civ.: „*Cu toate acestea, obligația fideiussorului sau a terțului care a constituit o garanție pentru realizarea creanței se va stinge dacă aceste persoane nu și-au dat acordul la preluare*”.

C. Această variantă de răspuns este corectă, raportat la explicația celorlalte variante.

| 20. Info:

- Art. 1262 C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 33.

Varianțe corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Prin novatie, o obligație existentă este înlocuită de una nouă, cu condiția ca cea existentă să fie valabil încheiată la momentul în care părțile înțeleg să noveze. Existența unei obligații condiționale nu împiedică operarea novației, deoarece condiția ca modalitate a actului juridic nu împiedică încheierea actului juridic cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Novația poate opera inclusiv cu privire la obligații afectate de termen sau sarcină.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Obligația lovită de nulitate absolută nu este o obligație valabilă, astfel că novația nu poate opera în cazul acesta. Novația este un contract prin care părțile sale se angajează să pună capăt unei obligații preexistente concomitent cu generarea uneia noi. Condiția obligației preexistente nu este îndeplinită dacă obligația este lovită de nulitate absolută, deoarece în această situație ea nu ar exista.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

Obligația lovită de nulitate relativă poate deveni o obligație valabilă dacă este confirmată de partea care este îndreptățită să solicite anularea acesteia, conform art. 1262 alin. (1) C. civ.: „*Confirmarea unui contract anulabil rezultă din voința, expresă sau tacită, de a renunța la dreptul de a invoca nulitatea*”. Confirmarea operează retroactiv, atunci când ulterior nașterii obligației, condițiile prevăzute de lege pentru nașterea valabilă a acesteia sunt îndeplinite. Prin urmare, o obligație confirmată poate fi novată.

| 21. Info:

- Art. 1411, art. 1617 alin. (1), art. 1618 lit. b), art. 1619 C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 64-72.

Varianța corectă: B; Variante greșite: A, C.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

Obligația afectată de un termen suspensiv în favoarea debitorului devine scadentă doar la împlinirea termenului, deoarece un termen suspensiv amână executarea obligațiilor până la împlinirea sa, conform art. 1411 alin. (1) C. civ.: „*Obligația este afectată de termen atunci*

când executarea sau stingerea ei depinde de un eveniment viitor și sigur”. Compensația va putea opera doar atunci când există două datorii reciproce, certe, lichide și exigibile, ori dacă una dintre datorii este afectată de un termen suspensiv în favoarea debitorului, și acest termen nu este împlinit, înseamnă că ea nu este exigibilă, prin urmare creditorul nu va putea invoca compensația, nefiind îndeplinite condițiile menționate anterior, conform art. 1617 alin. (1) C. civ.: „Compensația operează de plin drept de îndată ce există două datorii certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor, și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură”.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1618 lit. b) C. civ.: „Compensația nu are loc atunci când: (...) b) datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Termenul de grație acordat debitorului reprezintă o punere în întârziere a debitorului pentru plata obligației care a devenit scadentă. Pentru a putea pune în întârziere debitorul, trebuie să existe o obligație certă, lichidă și exigibilă. Prin urmare, acordarea unui termen de grație nu ar putea împiedica compensația dacă debitorul dobândește asupra creditorului la rândul său o creanță certă, lichidă și exigibilă. Această situație este prevăzută expres și de art. 1619 C. civ.: „Termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii nu împiedică realizarea compensației”.

| 22. Info:

- Art. 2306 alin. (2) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 166.

Varianta corectă: C; Variante greșite: A, B.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 2306 alin. (2) C. civ.: „Fideiusorul care s-a obligat fără consimțământul debitorului nu poate recupera de la acesta decât ceea ce debitorul ar fi fost ținut să plătească, inclusiv daune-interese, dacă fideiusiunea nu ar fi avut loc, afară de cheltuielile subsecvente notificării plății, care sunt în sarcina debitorului”.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 2306 alin. (2) C. civ.: „Fideiusorul care s-a obligat fără consimțământul debitorului nu poate recupera de la acesta decât ceea ce debitorul ar fi fost ținut să plătească, **inclusiv daune-interese, dacă fideiusiunea nu ar fi avut loc**, afară de cheltuielile subsecvente notificării plății, care sunt în sarcina debitorului” (s.n.).

C. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 2306 alin. (2) C. civ., redat anterior.

| 23. Info:

- Art. 2428 alin. (2) lit. a) și e) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 234-235.

Varianta corectă: B; Variante greșite: A, C.

A. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 2428 alin. (2) lit. a) C. civ.: „Ipoteca mobilă se stinge, iar ipoteca imobiliară se poate radia pentru una dintre următoarele cauze: a) stingerea obligației principale prin oricare dintre modurile prevăzute de lege”. Ipoteca imobiliară se va radia doar dacă obligația pe care o garantează se stinge.

B. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 2428 alin. (2) lit. e) C. civ.: „*Ipoteca mobilă se stinge, iar ipoteca imobiliară se poate radia pentru una dintre următoarele cauze: (...) e) renunțarea expresă sau tacită a creditorului la ipotecă*”.

C. Această variantă de răspuns este greșită.

Dacă existența obligației garantate este condiționată de împlinirea unui eveniment, iar acest eveniment nu are loc, obligația nu va lua naștere, prin urmare nici garanția nu va exista, neavând obiect.

| 24. Info:

- Art. 1474 alin. (1), art. 1475, art. 1476, 1477 alin. (1) lit. b) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 92-95.

Variante corecte: A, C; Varianta greșită: B.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Plata este valabilă atunci când este făcută conform art. 1475 C. civ.: „*Plata trebuie făcută creditorului, reprezentantului său, legal sau convențional, persoanei indicate de acesta ori persoanei autorizate de instanță să o primească*”. Cu toate acestea, este valabilă plata efectuată unei alte persoane decât cele menționate dacă devine ulterior titularul creanței, conform art. 1477 alin. (1) lit. b) C. civ.: „*Plata făcută unei alte persoane decât cele menționate la art. 1.475 este totuși valabilă dacă: (...) b) cel care a primit plata devine ulterior titularul creanței*” (s.n.).

B. Această variantă de răspuns este greșită.

În temeiul art. 1474 alin. (1) C. civ.: „*Creditorul este dator să refuze plata oferită de terț dacă debitorul l-a încunoștințat în prealabil că se opune la aceasta, cu excepția cazului în care un asemenea refuz l-ar prejudicia pe creditor*”.

C. Această variantă de răspuns este corectă.

În temeiul art. 1476 C. civ.: „*Plata făcută unui creditor care este incapabil de a o primi nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului*”.

| 25. Info:

- Art. 1492 alin. (1) C. civ.
- Paul Vasilescu, *Drept civil. Obligații*, ed. a 3-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 80-82.

Varianta corectă: A; Variante greșite: B, C.

A. Această variantă de răspuns este corectă.

Stingerea unei obligații prin executarea unei alte prestații decât cea inițială convenită constituie esența dării în plată, conform art. 1492 alin. (1) C. civ. Dacă schimbarea intervine înainte de plată, în speță ar putea fi vorba despre o simplă modificare a creanței inițiale ori chiar despre o novație obiectivă, după caz. În schimb, dacă subiecții obligației consimt modificarea prestației chiar la momentul plății, avem de-a face cu o dare în plată.

B. Această variantă de răspuns este greșită.

Pentru a fi vorba de o novație cu schimbare de obiect, ar fi fost necesar ca obiectul să fie înlocuit înaintea momentului plății, nu concomitent cu aceasta, ceea ce ar însemna că obligația s-a transformat, nu s-a stins, așa cum este în cazul dării în plată.

C. Această variantă de răspuns este greșită.